

A la cua per demanar l'ingrés mínim vital: «Ens hem vist desprotegits en aquesta crisi»

Milers de famílies que s'han trobat de sobte al llindar de la pobresa o que han vist agreujada la seva situació de vulnerabilitat es preparen per sol·licitar la prestació

El personal del Centre de Serveis Socials de Poble Sec atén un usuari | ACN

Són cinc, dos adults i tres d'infants. Depenien d'un sol sou -una part d'ell fora de nòmina-, però va esclatar la crisi. Afectats per un ERTD, els ingressos de la família han desaparegut i s'han vist demanant un ajut que fins ara no havien necessitat per omplir la nevera. La situació de l'Emma, veïna del Poble Sec de Barcelona, és el reflex de com l'epidèmia del coronavirus ha agreujat la situació de moltes famílies. Algunes han traspassat el llindar de la pobresa per primera vegada i d'altres s'hi han capbussat encara més. Són els potencials sol·licitants de l'ingrés mínim vital (IMV) que tot just ha aprovat el govern espanyol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203231/ingres/minim/vital/garanteix/entre/462/1015/euros/mensuals/850000/lars/vulnerables>) i que es posarà en marxa aquest mateix mes de juny.

[noticia]203247[/noticia]

Actualment hi ha un 20% de ciutadans amb greus dificultats per tenir cobertes les necessitats bàsiques i la taxa d'atur a l'Estat supera el 14%. A més, hi ha prop de dos milions de persones afectades per un ERTD, i moltes d'elles encara no han cobrat l'atur ni saben quan l'ingressaran. Tot plegat fa que molts ciutadans es plantegin demanar l'ingrés mínim vital. Segons el càlcul del govern espanyol, s'atendrà unes 850.000 famílies, és a dir, prop de 2,3 milions de ciutadans de

l'Estat. La mesura té vocació de treure de la pobresa al voltant d'1,6 milions de persones.

El marit de l'Emma va patir un EERTO a l'inici de l'epidèmia al restaurant on treballa de cuiner. "Depeníem únicament del seu sou", explica. La feina al restaurant suposava uns ingressos de prop de 2.000 euros a la família, tot i que bona part d'aquests eren ingressats en negre i per tant no es veuran reflectits en la prestació d'atur derivada de l'EERTO. "Vull demanar l'ingrés mínim vital perquè qualsevol ajuda ens aniria molt bé", explica.

L'abast que s'ha esbossat de l'IMV és que oferirà cobertura a 850.000 llars (<https://www.naciodigital.cat/noticia/203096/ingr/minim/vital/cinc/preguntes/amb/resposta>) a tot l'Estat -prop de 2,3 milions de persones- que estan en situació d'extrema vulnerabilitat i que tindrà un impacte de 3.000 milions sobre les arques públiques. La crisi del coronavirus ha evidenciat la situació de pobresa sobrevinguda de milers de famílies.

A Barcelona, per exemple, els serveis socials municipals han atès 6.000 nous usuaris des que va començar l'epidèmia. Es tracta de persones que mai havien requerit ajuda o que no la sol·licitaven des de fa més d'un any. A més, el 33% de les persones sense sostre ateses per l'Ajuntament de Barcelona durant l'epidèmia no vivien al carrer abans de l'arribada del coronavirus.

"Si hem pogut comprar menjar aquests dies, ha estat gràcies a la xarxa veïnal del Poble Sec i als préstecs que ens han fet alguns amics", relata l'Emma. "Ens hem vist desprotegits i ara tenim dubtes sobre com funciona l'IMV, però esperem que el puguem cobrar", diu. Tot plegat, mentre la família s'ha vist forçada a deixar de pagar el lloguer de l'abril i el maig per falta d'ingressos.

Un "ajut vital" per a la Laura i els seus dos fills

Després del segon embaràs, se li va capgirar la vida. Fins aleshores havia treballat amb contractes intermitents de temporada com a hostessa a l'aeroport del Prat i calculava poder-se reincorporar després de tenir la nena. Era l'any 2018 i els seus plans es van estroncar en sec. A la Laura, que ara té 39 anys, li van detectar un càncer de pulmó. A una situació ja de per sí difícil a nivell de salut va sumar-hi un divorci l'any passat, quan es va trobar sola i sense ingressos amb dos fills que ara tenen quasi 3 anys i 10.

"Em vaig quedar amb els nens, desemparada i ofegada per tràmits jurídics per la custòdia", explica. La seva mare la va estar ajudant, així com la seva família de Romania, que li deixava diners en forma de préstec, però no rebia cap ajut econòmic de l'administració. Ni l'atur ni prestació per fill a càrrec i ni tan sols pensió d'aliments que li corresponia després de la separació. Almenys es va poder quedar a viure al pis que era propietat de la seva exparella, que ara viu a França.

"No és agradable haver de viure d'ajuts, però de vegades no et queda altra i hi ha gent molt desesperada"

Va ser a través del Servei Públic d'Ocupació Estatal que va tramitar la sol·licitud de la renda garantida de ciutadania, gestions que feia en paral·lel al tractament per combatre la malaltia. L'ajut se li va denegar fins a dues vegades, però finalment va poder cobrar per primera vegada a finals del mes de setembre de l'any passat. Fins a 849 euros inicials que ara són prop de 880 mensuals que li permet cobrir necessitats bàsiques mentre segueix fent cursos de formació tant del Servei d'Ocupació com de la Creu Roja. "Per sort he superat la malaltia, em fan proves cada tres o quatre mesos, però ara tinc una prova de foc per veure que tot està bé i ho afronto amb un nus a l'estómac", explica.

Malgrat tot, es defineix com a "molt optimista" i admet que la renda garantida ha estat un flotador per poder seguir endavant. "Aquest ajut ha estat vital. De fet, no sé què hagués fet si no l'hagués tingut. No és agradable haver de viure d'ajuts, però de vegades no et queda altra i hi ha gent molt desesperada", sosté. Persones com ella podran ara passar a cobrar l'ingrés mínim vital i rebre la renda garantida com a complement.

L'"escepticisme" de la María José després d'any bregant per la renda garantida

María José Alarcón, de 51 anys, veu amb escepticisme l'IMV aprovat. Sobretot per la burocràcia que implicarà sol·licitar-lo. L'afirmació la fa des de la seva experiència vital per aconseguir rebre la renda garantida de ciutadania. L'any 2018 va ser acomiadada de la feina just després de patir una lesió. Treballava en un servei d'atenció a domicili a persones amb dependència i tenia un contracte d'obra i servei. Li corresponien 200 euros d'atur, però només durant sis mesos i, a més, havia de passar la pensió alimentària a dos dels seus cinc fills, un d'ells amb un 43% de discapacitat. La seva parella, el Roberto, només treballa de forma intermitent a l'estiu en el sector de l'oci.

[noticia]203231[/noticia]

A les seves esqueses, els arrossegueu dos desnonaments: el primer, a Castelldefels; el segon, l'any 2016, el d'un infrahabitatge al carrer Escòcia, a tocar de la Meridiana, que va derivar en una batalla legal contra l'estafador. Aquest periple judicial se sumava també a la croada contra BB Serveis per demostrar un presumpte frau que arribarà aviat a judici. Després del segon desnonament, van ser reubicats en un pis d'emergència social, pels quals es paga un màxim de 200 euros mensuals en funció dels ingressos.

"Hi haurà cent mil excuses per no donar-la i molts impediments per a la gent que ho necessita"

Va ser al juliol del 2018 quan sense atur i només rebent un subsidi de 69 euros va sol·licitar la renda garantida de ciutadania i va presentar tota la documentació requerida. "Ningú em va respondre ni donar fe de res. Cinc mesos després, res. Així que al desembre vaig interposar un recurs per silenci administratiu", relata. Al mes següent, va rebre una carta en la qual li tornaven a reclamar la documentació presentada mig any i que estava signada en la data límit abans que expirés el silenci administratiu. Va tornar a presentar un altre recurs i de la mà dels impulsors de la ILP de la renda garantida de ciutadania (RGC) es va implicar en les mobilitzacions.

Segons explica Alarcón, va ser després d'una tensa reunió amb la direcció de la conselleria de Treball quan tot es va accelerar. "Al cap de 15 dies resulta que ja tenia l'ajut", assegura. Al març del 2019 se li va concedir una renda de 655 euros mensuals. Mig any després, però, sense previ avís, li van reduir a 565 i quatre més tard, arran de múltiples reclamacions, va tornar a recuperar la prestació inicial. "De totes maneres, l'ajut que estic rebent és per a una persona i som dues", sosté. Ara està a l'expectativa de si la RGC serà subsidiària o no de l'IMV aprovat pel govern espanyol.

"Jo ho veig com una utopia. Diuen que seran complementàries, però jo ho dubto. Hi haurà cent mil excuses per no donar-la i molts impediments per a la gent que ho necessita. Portem 80 dies de confinament i la gent s'ha d'organitzar a través de xarxes veïnals per poder menjar", argumenta. Avisa que, de fet, tots els sol·licitants hauran d'anar "amb mil ulls" i mirar tota la lletra petita i que s'ha de tenir present que a molta gent se li demanaran papers i documentació que no tenen. "No crec ni en la justícia ni en l'administració. Ho fan tot per dilatar-ho en el temps. Tu estàs desesperat, vas a demanar un ajut i et gastes més diners en els desplaçaments, a més del desgast psicològic",

sostenen la María José i el Roberto.

[noticiadiari]2/200922[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200839[/noticiadiari]
?[noticiadiari]2/200939[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200785[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/200074[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198469[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/197029[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198615[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198064[/noticiadiari]